

บทที่ 8 บทสรุป

เราได้เห็นแล้วว่า ปัญหาการใช้ภาษาไทยนั้นมิใช่อยู่หลายประการ ดังที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น

อย่างไรก็ตาม ก่อนที่จะตัดสินว่าสิ่งใดผิด ก็ควรพิจารณาเสียก่อนว่า สิ่งนั้นผิดจริง หรือเป็นเพียงความเห็นที่ไม่ตรงกันเท่านั้น

หากเป็นปัญหาเรื่องการเขียนการอ่าน ก็สามารถแก้ไขได้ด้วย การศึกษากฎเกณฑ์การเขียนการอ่าน และตรวจสอบได้ใน พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 และหนังสือ อ่านอย่างไรและ เขียนอย่างไร ฉบับราชบัณฑิตยสถาน ฉบับพิมพ์ครั้งล่าสุด

หากเป็นปัญหาเรื่องการเลือกใช้คำ ก็ต้องรู้จักสังเกตการใช้ ภาษามาตรฐานในสังคม ซึ่งต้องคำนึงถึงกาลเทศะเป็นสำคัญ

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากสังคมปัจจุบันเป็นสังคมข่าวสาร ผู้ให้ ข่าวสารแก่เราอาจจะให้ตัวอย่างที่ผิดหรือไม่เหมาะสมในด้านการออก เสียงและการอ่านก็ได้ จึงต้องถือหลักว่า ผู้ที่ไม่สมควรเป็นตัวอย่าง ในด้านนี้ก็คือ ผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษา คนต่างด้าว และ คนดัดจริต

คนทั้งสามจำพวกนี้ก็คือคนที่ คณะกรรมการพิจารณาเรื่องการใช้ ภาษาไทย ซึ่งออกบันทึกหลักเกณฑ์การอ่านออกเสียงของคณะกรรมการ ชำระปทานุกรม แห่งราชบัณฑิตยสถาน ลงวันที่ 15 ธันวาคม 2506 ระบุไว้ว่า การอ่านออกเสียงของบุคคลเหล่านี้ ไม่ยอมรับเข้าเป็น มาตรฐาน

อย่างไรก็ตาม บันทึกฉบับนี้มีมานานกว่า 30 ปีแล้ว (ขณะที่เขียน นี้คือ พ.ศ. 2541) สภาพสังคมไทยย่อมเปลี่ยนแปลงไปมาก เราจึง ควรจะพิจารณาใหม่ว่า คนทั้งสามจำพวกนี้เป็นอย่างไรบ้างในปัจจุบัน เรายังคงไม่สามารถจะยอมรับอยู่เช่นเดิมหรือไม่

ผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษา ก็คงจะไม่น่ายอมรับอยู่เช่นเดิม แต่สิ่งที่ น่าคิดต่อมาก็คือ แล้ว ผู้ที่ได้รับการศึกษา เล่า ควรจะยอมรับการอ่าน ออกเสียงเข้าเป็นมาตรฐานได้หรือไม่ ตอบได้ว่า ไม่น่าแน่ เพราะ ผู้ที่ได้รับการศึกษาในสมัยปัจจุบันนี้บางคนอาจจะไม่มีความคุ้นเคยหรือ ไม่สนใจภาษาไทยเลยก็ได้ แตกต่างจากผู้ที่ได้ชื่อว่าเป็นผู้ที่ได้รับการ ศึกษาในสมัยก่อน ซึ่งมักจะมีความรู้ภาษาไทยเป็นอย่างดีพอที่จะนับ เป็นมาตรฐานได้แทบทั้งสิ้น

คนต่างด้าว ก็คงจะไม่ค่อยยอมรับอยู่เช่นเดิม แต่สิ่งที่น่าพิจารณาต่อมาก็คือ ในปัจจุบันมีคนต่างด้าวบางคนที่สนใจศึกษาภาษาไทยได้อย่างลึกซึ้ง สามารถใช้ภาษาไทยได้เก่ง พูดและอ่านออกเสียงภาษาไทยได้อย่างชัดเจน เช่นเดียวกับที่คนไทยบางคนก็มีความสามารถพูดภาษาต่างประเทศได้ราวกับเจ้าของภาษา จึงเป็นเรื่องที่น่าคิดว่า ควรจะรับเข้ามามาตรฐานได้หรือไม่

คนตัดจริด ก็คงจะไม่ค่อยยอมรับอยู่เช่นเดิม และไม่มีสิ่งที่จะต้องพิจารณากันเป็นพิเศษด้วย เพราะคนตัดจริดเมื่อก่อนนั้น กับในปัจจุบันนี้ก็ยังคงตัดจริดอยู่เหมือนเดิม นับเป็นมาตรฐานไม่ได้อย่างแน่นอน ฉะนั้น ก่อนที่จะ "เลียนแบบ" ใครก็ขอให้คำนึงถึงสิ่งเหล่านี้ไว้ด้วย